

THE TRAILER #3

DAGKRANT
FILM BY THE SEA 2011
ZONDAG 11 SEPTEMBER

→ PAGINA 2
SYLVIA HOEKS: 'OP EEN
GEGEVEN MOMENT MOET
JE HET LOSLATEN'

→ PAGINA 3
CIRCÁDÂ BRENGT
EEN ODE AAN DE
VERBEELDING

→ PAGINA 4
FRANS WEISZ
WERKT AL 45 JAAR
AAN VERFILMING

Spijkerbroekenpremière Pit in de kers

Regisseur Erik de Bruyn voelt zich prima na de Spijkerbroekenpremière van zijn nieuwe film *De president*. Het was nog niet makkelijk om de cast compleet te krijgen: pas na een bezoek aan een boksgala wist hij Najib Amhali voor de film te strikken.

Acteur Frank Lammers kreeg voor aanvang van de film al applaus, maar volgens hem moesten we 'eerst de film maar gaan kijken.' Deze werd geïntroduceerd door presentatrice Isolde Hallensleben, die maar ternauwernood de 'heftige hagelbui uit een mosselvormige wolk' had overleefd. Het onweer was echter al snel vergeten: de aanstekelijke film *De president* sleurt je meteen mee in het verhaal van Joes (Ahmed Akkabi), een Marokkaanse geitenhoeder die het met zijn oom Hamid (Najib Amhali) als 'wingman' in een republiek Nederland tot president schopt. Met veel actie, humor en romantiek biedt de film vermaak van hoog niveau. De platte momenten van het televisieprogramma 'Plop, het balletje', dat een prominente rol speelt in de film – een kansspel waarbij een balletje bepaalt welke schaars geklede vrouw uit de kleren gaat – contrasteren met de rest van de film, die het hoge niveau heeft dat we kennen van de Nederlandse comedy. En de bijrol van Najib Amhali is ook echt 'de pit in de kers', zoals Joes zijn grote liefde Mila (Charlie Chan Dagelet) noemt. Na afloop van de film was de avond nog lang niet voorbij. De Zeeuwse De Bruyn bleek namelijk niet alleen een goed regisseur, maar ook een echte rockster. Met de gelegenhedsband The Jodie Foster Experience traden hij en andere muzikanten uit het filmvak op. Strak gekleed in shirt met

V-hals, compleet met het uitpiepende borsthaar van een authentieke rocker, wist De Bruyn met zijn zang en gitaarspel het eerst nog aarzelende publiek los te krijgen. Het optreden begon uiteraard met een nummer afkomstig van een soundtrack: een stevige gitaarversie van Judy Garland's klassieker 'Over the Rainbow' uit *The Wizard of Oz*. Al snel werd De Bruyn bijgestaan door acteur Frank Lammers, die ook over een gouden rockkeel bleek te beschikken. Getooid in AC/DC-shirt liet Lammers weten van

een 'fijnsinniger repertoire' te houden, waarop het liedje 'Fight for Your Right' van The Beastie Boys werd ingezet. Later 'gruntte' hij het refrein van Duffy's 'Mercy', dat hij samen met actrice Loes Haverkort uitvoerde. Ook zij wist met haar zwoele stem het publiek te betoveren. De Bruyn hoeft zich geen zorgen te maken over de toekomst: met zijn soepele heupen, rauwe stem en gitaarspel kan hij altijd nog een vliegende start in de muziek maken. (SvD)

Kiplekker

Voordat het noodweer gisteren losbarstte hadden de jury en andere hooggeëerde gasten van het festival hun idyllische brunch er gelukkig al op zitten in de (mede dankzij de barre zomer) sprankelend groene tuin van de monumentale boerderij 't Hof Welgelegen in Middelburg.

Barometer

Vanaf morgen vind u op deze plaats de tussenstand voor de De CPNB Film- en Literatuurpublieksprijs. Voor het eerst stemt u als publiek dit jaar alleen op de twaalf films uit de Film- en Literatuurcompetitie. Zo beoordeelt u dus dezelfde films als de vakjury (die vanaf vandaag op pagina 2 aan u voorgesteld wordt) en de MovieSquad jongerenjury.

Film & Literatuurcompetitie: Everything Must Go

Alles moet worden bedacht

Film- en literatuurkenner Harry Peters legt de boekverfilmingen uit de Dioraphte Film & Literatuurcompetitie naast de romans waarop zij werden gebaseerd. **Everything Must Go** spint een ultrakort verhaal tot speelfilm.

Bij boekverfilmingen is soms sprake van een zeer beperkte bron: het korte verhaal. Als bekendste voorbeeld kunnen we het korte verhaal 'Brokeback Mountain' van Annie Proulx noemen, waar Ang Lee een meer dan twee uur durende film van wist te maken. Bij het verfilmen van een kort verhaal is de boekverfilmingswet van kracht dat een filmmaker iets over het boek te vertellen moeten hebben. Want slechts door aanvullingen kan op lengte worden gekomen.

Als belangrijkste Amerikaanse schrijver van korte verhalen wordt Raymond Carver gezien en met **Everything Must Go** hebben we voor de derde keer een complete film naar één van zijn korte verhalen. Bij Carver's **Jindabyne** (in 2006 te zien op Film by the Sea) werd een uitvoeriger sfeertekening en meer dialogen toe-

gevoegd, maar met **Everything Must Go** is nog veel meer aan de hand. Dat komt omdat het verhaal 'Why Don't You Dance' waarop het werd gebaseerd slechts acht bladzijden telt. Het verhaaltje gaat over een man die al zijn spullen weg moet doen en een jong stel ziet langskomen om de uitstalling in zijn tuin te beoordelen. Hij nodigt ze uit wat te drinken en naar muziek te luisteren. De volgende dag moeten ze een aanhanger huren om alles mee te kunnen nemen. Het is niet meer dan een situatie, die geen verhaalmatige opbouw kent en uiteindelijk met een perspectiefverschuiving wordt beëindigd. In de mooie bundel 'Beginners' zijn twee versies van dit korte verhaal opgenomen: de ene van Carver en de ander van een redacteur die de originele tekst voor publicatie bewerkte. Die veranderingen hadden uitsluitend betrekking op de stijl en waren voor stylist Carver reden om een ruzie te beginnen. De veranderingen van het korte verhaal naar de film zijn daarentegen vooral toevoegingen. De man heeft nu een reden tot de verkoop van zijn spullen gekregen (hij ligt in een scheiding),

krijgt adviezen van zijn advocaat, laat zich bij de verkoop door een jongetje helpen en heeft een buurvrouw gekregen die in verwachting is. Kortom: een nieuw verhaal, maar wel in de sfeer die Carver bedoelde. De film onderschrijft dan ook duidelijk Carvers uitspraak dat zijn personages proberen iets te doen dat zin heeft, maar daar niet altijd in slagen. Deze 'ervaren'

kijk op het leven komt in de film van de debuterende Dan Rush krachtig naar voren. Door de zeer doordachte aanvullingen en een plotmatige toevoeging wordt Carvers kijk op de mens en zijn verhaal tot een overtuigende film. En de bewerking is daardoor niet alleen vanwege het vele bier dat gedronken wordt een mooi eerbetoon aan groot korte verhalen-verteller. (HP)

Everything Must Go – Dan Rush
Zo 11 19:00 VL5; di 13 16:30 VL1;
wo 14 21:00 TE1; za 17 11:45 VL5;
zo 18 13:30 VL4

Gemengde gevoelens bij Malavoglia

Eb en vloed, enzo

De zee, het zand, een man die gepassioneerd waarschuwt voor blinde ambitie. Een groots begin verandert in het verhaal van één familie in **Malavoglia**. Pasquale Scimeca's competitiefilm, gebaseerd op de roman van Giovanni Verga, weet de belangrijke thema's en vragen een gezicht te geven. We krijgen een kijkje in het sobere leven van een Siciliaanse vissersfamilie die worstelt met geldproblemen en generatieverschillen. Zo wil oudste kleinzoon Antonio geen visser zijn, maar vraagt hij zijn opa om Siciliaanse tegeltjeswijsheden voor te dragen en zet daar dan een dikke beat onder. De dingen verslechteren wanneer vader omkomt op zee. De boot is kapot, het geld is op, en moeder is haar verstand kwijt. Het lijkt wel alsof iedere keer dat je denkt dat het niet erger kan, er weer een nieuw blik

ellende wordt opengetrokken. Toch slaan de gezinsleden zich er moedig doorheen en sluit de film af met een zoete epiloog. Net als de gezinsleden, lijkt de film ook niet helemaal te weten welke kant het nou op moet. Dan weer is het camerawerk schokkerig, dan weer worden we overspoeld met lange, trage shots. Aan de ene kant hebben de geboorte van een ezel en de woeste zee weinig met elkaar te maken, aan de andere kant past de tegenstelling ook wel bij de onschuld en het ongeluk van de personages. **Malavoglia** is met al zijn geschipper een buitenbeentje in de competitie. Gaat het zien, en oordeel voor uzelf. (KM)

Malavoglia – Pasquale Scimeca
Zo 11 16:30 VL5; ma 12 10:45 VL3; wo 14 16:00 TE1; do 15 21:15 VL6, zo 18 9:45 VL1

Quote

'Het is soms zo belachelijk dat je ook wel moet lachen.'
Jurylid Paul Verhoeven over de kritiek op zijn films.

Meet the Jury: Sylvia Hoeks

'Op een gegeven moment moet je het loslaten'

Een paar van de boeken waar de competitiefilms op zijn gebaseerd heeft actrice Sylvia Hoeks gelezen: 'Mygale' (het boek achter **La piel que habito**) en, wat langer geleden, 'Jane Eyre'. Maar ze bekijkt de films los van de boeken. 'Ik denk dat je beter naar de film kan kijken zonder het boek erbij, want het zijn gewoon twee heel andere producten. Ik ga vooral letten op wat het met me doet en of het werkt. En waarom het werkt, of ik dat goed kan onderbouwen.'
'Als ik echt een favoriet boek heb, dan vind ik het soms moeilijk om de verfilming te zien. Ik twijfel dan of ik die film wel moet

bekijken, uit angst dat mijn perceptie voor het boek wordt weggevaagd door de film. Dat dan ineens al je fantasie wordt ingevuld. Bij 'De eenzaamheid van de priemgetallen' had ik een sterk persoonlijk beeld van de personages. In de film was de oudere versie van de vrouw zo'n ander type dan ik me had voorgesteld, daar moest ik erg aan wennen. Dat kwam puur door haar voorkomen: haar lichaam, gezicht en stem. Het jonge meisje was wel hoe ik haar in mijn hoofd had. Als ze ouder wordt is ze ineens heel anders en dan ben je er even uit, hoe stom dat ook klinkt. Ik weet niet of mensen die het boek niet hadden gelezen dat ook hadden.'

Zelf mocht Hoeks de hoofdrol vervullen in **Tirza**, de verfilming van haar lievelingsboek. 'Het was fantastisch dat ik die rol kon spelen. Ik heb het boek nog drie keer gelezen en had het gevoel dat ik heel dicht bij de persoon van Tirza was. Maar op een gegeven moment moet je het wel loslaten, het boek is al een boek. Als je het letterlijk gaat verfilmen, kan je net zo goed het boek aan het publiek geven en zeggen: "lees dat maar". Ik doe het natuurlijk ook weer met mijn stem, met mijn hoofd. Iemand die dat boek leest heeft misschien een heel andere Tirza in zijn hoofd.' (KvdW)

Rob Maaskant over Circádâ

‘Een ode aan de verbeelding’

De spullenbaas in Circádâ heeft de passie om ooit zelf te kunnen vliegen, om op die manier te ontsnappen aan de aardse, absurde realiteit. Regisseur Rob Maaskant schreef ook het scenario van dit bijzondere Zeeuwse speelfilmproject. ‘Alles hoeft niet precies begrepen te worden.’

‘Vliegen is een soort ontsnapping,’ zegt Rob Maaskant, die naast de regie en het script ook de hoofdrol en een deel van de

muziek voor zijn rekening nam. ‘Ik reis met een beeldend muziektheater rond, en de film heeft veel te maken met wat we vroeger met het theater gedaan hebben. De surrealistische inslag van Circádâ hebben we ook altijd al gehad. Het vliegen is een ontvluchten van de realiteit. Je eigen wereld beschermt je, en de ontsnapping wordt verbeeld door het letterlijke vliegen.’ Muziektheatergroep Het Bedrijf v/h nam Zeeland als decor voor de opnames van de

film. Een verhaal over de belevenissen van een rondreizende rariteitenshow moest het worden, en Het Bedrijf zou daarin samenwerken met een aantal talentvolle Zeeuwse spelers, musici en filmers. Na de vertoning op Film by the Sea zal het Zeeuwse project op middelbare scholen vertoond worden, inclusief discussies over de rol van fantasie.

Circádâ bevat naast een surrealistisch kantje ook fraaie animaties van Erik van

Helvoirt en de voice-over is gesproken in een door Maaskant zelf verzonden fantasietaal. De regisseur noemt zijn film dan ook ‘een ode aan de verbeelding – maar dat klinkt misschien een beetje groots.’ Een bedankje aan Leonardo Da Vinci in de aftiteling en de fraaie eindquote (‘Alle ratio is absurde nonsens, en dient als zodanig serieus genomen te worden’) maken Circádâ compleet. (LI)

Circádâ – Rob Maaskant
Zo 11 19:30 VL1, do 15 17:00 VL9,
di 13 19:30 TE3

Kijkers kijken: Avé

Jory Stroo (21, Arnhem)

‘Ik vond hem wel leuk, weer eens wat anders. Het was niet een film waar ik normaal gesproken heen zou gaan, moet ik eerlijk zeggen. We hadden vrijkaartjes, maar we moeten vanavond ook naar een feestje dus er waren niet veel films die we daarvoor nog konden zien. Maar dit was daarvan wel de eerste keuze.’

Lindy Mol (21, Yerseke)

‘Het is heel wat anders dan ik normaal kijk. Ik ga eerder naar Hollywoodfilms, vaak romantische komedies. Dit was ook erg romantisch, maar het was een beetje een HZ-Cultfilm – een film zoals ze die draaien bij de filmclub van de Hogeschool Zeeland. Daar zou hij wel goed in passen, denk ik.’

Jaap Schreer (59, Middelburg)

‘Het is een sobere film. Alles was mooi ingetogen en ik vond het einde ook heel mooi. De hoofdpersonen zijn op weg, maar onduidelijk is waarheen. In een scène gaan ze naar een dorpje voor de begrafenis van een vriend. De gelatenheid en troosteloosheid van dat dorpje komt goed over en maakt de situatie aangrijpend. De droefheid is dan heel sterk. Er gebeurt verder niet veel en er is weinig dialoog: ik hou van dat soort films. Door de goede acteerprestaties kon ik goed meeleven. Ik ga ook zeker meer films bezoeken, elke dag wel een paar.’ (SvD/JB)

Avé – Konstantin Bojanov
Zo 11 15:30 VL6; zo 18 17:30 VL5

Twee levens

Wachten op de rouw

De documentaire Twee levens van Fifi Visser, over de zoektocht van haar ouders naar hun verloren zoon, is een aangrijpend verhaal over verdriet en de verwerking daarvan.

Al sinds 1985 keren Paulus en Loes Visser terug naar de omgeving in Chili waar hun zoon Maarten verdween. Hun dochter Fifi volgt hen ingetogen als ze via de Chileense televisie en radio oproepen doen of posters ophangen. Doordat de regisseuse familie is, voelt ze goed aan wanneer er dichtbij gefilmd kan en mag worden. Documentaires als deze hebben het gevaar om iets te snel naar het medelijden van het publiek te zoeken, maar deze val ontwijkt Visser door al snel te laten zien dat haar ouders vooral zoeken naar een moment waarna ze mogen rouwen. Het gebrek van

het niet weten blijkt immens groot te zijn, en als kijker wordt je al snel meegezogen door de film bij elk klein stukje bewijs dat boven komt drijven. (LI)

Twee Levens – Fifi Visser
Zo 11 13:30 VL1 (i.a.v. regisseur; uitverkocht); di 13 21:15 TE3 (i.a.v. regisseur); do 15 19:00 VL5; za 17 12:30 VL7 (extra vertoning)

Zeeuws Luik

Zeeland staat centraal in het programma ‘Zeeuws luik’ vandaag, evenals Zeeuwse makers. Naast Twee Levens en Circádâ zijn in het programma nog zeven lange en korte speelfilms en documentaires te zien. Een overzicht. (LI)

De engel van Doel – Tom Fassaert
Een documentaire over het dorp Doel, dat plaats moet maken voor de uitbreidende havens van Antwerpen. Regisseur Tom Fassaert werkte zes jaar aan dit portret van de laatste 180 bewoners van het dorp.
Zo 11 10:30 VL2 (met inleiding van producent Digna Sinke); ma 12 19:30 TE3

De neger van Terneuzen – Daan Bol en Mariska de Jongh
Documentaire gemaakt door studenten van de Hogeschool Utrecht over Frank Koulen,

de eerste gekleurde bewoner van Terneuzen, die daar de jazzclub Porgy & Bess opzette. Sinds hij in 1945 als trompetspeler bij de bevrijding de stad binnenkwam, is hij nooit meer vertrokken. Kaarten voor deze voorstellingen zijn gratis af te halen bij de kassa's van CineCity.
Zo 11 12:45 VL1, 18:45 VL1; ma 12 18:45 TE3; di 13 18:45 TE3

Mrs Henderson – Mary Remijnse en Robbert Jan Swiers
Een op waarheid gebaseerd verhaal over leven en dood, confrontatie en verzoening, angst en hoop, dat zich afspeelt in de jaren vijftig van de vorige eeuw. De korte film bestaat uit tekeningen, foto's en filmmateriaal, opgenomen in Zeeland.
Zo 11 15:15 VL1

Op mijn stoep – Julia van Graevenitz
De zeventienjarige Cliff gaat een dag op stap met mevrouw de Winter-Oosthoek, die de jongen verhalen over vroeger vertelt.
Do 15 15:30 VL5 (uitverkocht)

Passion in Three Movements – Rebecca van Wittene
Lange documentaire die laat zien wat er voor nodig is om een passie uit te voeren. Violist Mathieu van Bellen en danseres Wendeline Wijkstra zijn er elke dag mee bezig, vanuit een diepe innerlijke drang. Hoofdpersoon Mathieu van Bellen geeft vanmiddag om 12:30 een Koffieconcert in het DELTA Paviljoen.
Zo 11 15:45 VL2 (i.a.v. regisseur); ma 12 21:00 TE3 (i.a.v. regisseur); di 13 15:15 VL5 (gratis vertoning, mede mogelijk gemaakt door Omroep Zeeland; kaarten af te halen bij de kassa's van CineCity)

Passion in Three Movements

Pront in 't kleed – Madelief de Heer
Vroeger was het dragen van klederdracht een veel voorkomend cultureel gebruik, maar nu zijn er nog weinig vrouwen die dit een vervolg geven. Madelief de Heer maakte deze korte film over klederdracht op Walcheren als afstudeerproject aan de Universiteit van Manchester, in samenwerking met het Grenada Center for Visual Anthropology. Kaarten voor deze voorstellingen zijn gratis af te halen bij de kassa's van CineCity.
Zo 11 18:15 VL7; za 17 10:30 VL3

Zijn verloren land – Koert Davidse
Documentaire over een militair van de Republiek Maluku Selatan die in het verleden op het kamp in Westkapelle een schietincident meemaakte. In de documentaire wordt een beeld geschetst van de gebeurtenissen, en draagt zo bij aan de bekendheid van de Molukse geschiedenis in Nederland.
Zo 11 17:15 VL6

Nieuwe kopie Het gangstermeisje

Illusion is a Gangstergirl

De Dioraphte Film- en Literatuurcompetitie draait om boekverfilmingen, maar ook in de nevenprogramma's is de literatuur goed vertegenwoordigd. Met Het gangstermeisje uit 1966 bijvoorbeeld, een verfilming van een boek van Remco Campert door Frans Weisz, die 45 jaar later opnieuw het bioscooplicht ziet.

Het gangstermeisje gaat over een succesvolle jonge schrijver die bezig is aan een script, maar een writers block krijgt en naar Zuid-Frankrijk vertrekt. Daar lijken al zijn vragen nog meer vragen op te roepen en gaat hij langzaam maar zeker op in het script dat hij schrijft. 'Het was in principe

helemaal niet het idee om "Het gangstermeisje" te verfilmen', vertelt Weisz. 'Het is begonnen met "Het leven is verrukkulluk", dat wilde ik altijd al verfilmen. Dat wil ik nog steeds trouwens. Het verhaal van Het gangstermeisje is gebaseerd op hoe Remco en ik aan dat script werkten. Hij schreef in

Antwerpen doordeeweeks aan het script, waarna Jan Vrijman en Jan Blokker hem regelmatig weekenden bezochten om hem in lange avonden vol drank het script te ontfutselen. Ondertussen woonde ik in zijn huis en vond daar op zijn zolder een notitieblokje waar op stond: "Aantekeningen voor een nieuwe roman: Het gangstermeisje". Maar het is in wezen dus allemaal met "Het leven is verrukkulluk" begonnen.'

De nooit gemaakte film naar het eerste boek van Campert is zo historie geworden, zoals zoveel nooit gemaakte films. 'Ik ben al bijna vijftig jaar bezig met dat boek. In de loop der jaren heb ik met bijna ieder komisch duo gepraat om ze de rollen van Mees en Boelie te geven: van Freek de Jonge en Bram Vermeulen tot Koot en Bie;

het houdt niet op.' Hoewel geen van die pogingen vrucht afwierpen, houdt Weisz de hoop levend: 'Ik ben er nog steeds mee bezig, ja. Ik kreeg er drie dagen geleden nog een gedichtje uit Amerika over: "Illusion is a Gangstergirl". Dat heb ik naar Remco gestuurd.'

Het gangstermeisje ging in 1966 in première op het Filmfestival van Berlijn en was daar genomineerd voor een Gouden Beer. Nu wordt de film heruitgebracht in een nieuwe kopie. Regisseur Frans Weisz hoopt dat ook schrijver Remco Campert bij de vertoning aanwezig zal zijn: 'Dan kunnen we samen terugrijden.' (LI)

Het gangstermeisje – Frans Weisz
Zo 11 21:15 VL4

Frans Weisz (rechts) met Paul Verhoeven

COLOFON

Hoofd- en eindredactie
Joost Broeren
(dagkrant@filmbythesea.nl)

Kelly Meulenberg
Harry Peters
Kelli van der Waals

Vormgeving
men@work, Middelburg

Redactie
Silvija van Dalen
Luuk Imhann

Fotografie
Lex de Meester

Druk
Jumbo Offset
oplage 1.200 ex.

WAT WIL JIJ BEWAREN?

Met het filmproject Eilanden legt het Zeeuws Museum de hedendaagse cultuur van Zeeland vast voor later. Maak nu een filmpje met je camera of telefoon en plaats het op www.eilanden.net

ZEEUWS MUSEUM

BankGiroLoterij

VSBfonds

